

CRNA KUTIJA Kada poruke iz telefona naprave karambol u životu

- [Miona Kovačević](#)
- 03.11.2017. 08:35

Foto: BDP / Promo

Reklamni slogan nove predstave Beogradskog dramskog pozorišta, "Crna kutija", čija je premijera večeras (20:30) na Novoj sceni, biće "Nemojte to raditi kod svoje kuće. Život nekome može da bude i basna, ne samo bajka", poručio je upravnik Slobodan Ćustić na konferenciji za medije.

Foto:

BDP / Promo

"Crna kutija" je slobodna adaptacija italijanskog filma "Savršeni stranci" Paola Denovezea o sedmoro prijatelja koji na jednoj večeri odlučuju da se igraju istine mobilnim telefonima: da ih sve stave na sto i javno podele sadržaj svake poruke, i-mejla ili razgovora, što će "dovesti do pravog karambola", kako kaže glumica Ljubinka Klarić.

Ona za "Blic" otkriva da igra Sofiju, domaćicu večere, koja je dekan Filozofskog fakulteta sa vrlo oštrim postavkama u životu.

- Ona je strašno jaka žena, kod nje je sve idealno, ima dosta novca, pripada višoj srednjoj klasi, sve je onako kako bi jedna žena zamislila neki svoj savršen život, dok ne dođe trenutak kada se sve to otvara i kada mi vidimo na šta to liči i ko je ona i zašto je takva kakva jeste.

Sofija je ta koja predlaže igru sa telefonima?

- Jeste. U našem komadu se dešava jedna stvar koja je bitna za njen lik i ona tada donosi odluku da je vreme da se prekinu licemerja i lažni životi već da vidimo ko smo, gde smo i šta smo u našim odnosima.

I da li nam od toga bude bolje?

- Ne bude nam bolje i to je ono što je pitanje komada: da li treba tako raditi u životu ili ne, ili možda treba ali delimično. Ja sam lično za neku sredinu, ali mislim da će svako u publici razmišljati drugačije.

Rekli ste da do sada niste ovako stvarali predstavu. Na šta ste mislili?

- Proces je bio sasvim obrnut. Kod nas postoji neki standard kad je profesionalno pozorište u pitanju: postoje čitajuće probe, pa onda proces postavke, a mi smo krenuli od onoga što inače dolazi na kraju. Sve je ovde bilo obrnuto pa sam ja bila zbunjena, ne mogu čak ni da kažem da sam bila sigurna šta, kako, gde, da li će sve ispasti dobro... Ali desila se čudna stvar. Jako je bila tanka ivica između toga da ne bude ništa i da bude fenomenalno i sad je bilo pitanje poverenja a

Andrej je bio reditelj koji zasluđuje sve poverenje ovog sveta. On je za mene maher jer je napravio čudo. I kaže, "Ne brini, biće fenomenalno. I mnogo bolje nego što bi bilo u standardnom procesu". I to se i desilo. Malo me je podsetilo na neki teatar koji nije srpski i nije klasičan, gde prolaziš kroz svoje lične procese, čime dobijaš neku autentičnost da deluješ na sceni kao da nije sve igrano, da je možda malo i dokumentarno.

Foto:

BDP / Promo

Da li je zaista tehnologija snosi toliku krivicu ili smo oduvek bili isti u srži, u smislu prevara, tajni, laži i dvostrukih života?

- Bilo je toga ali u mnogo manjoj meri. Živimo u vremenu kada je prihvatljivo i normalno da se dešavaju i razvodi i razlazi, društvo se menja, dolazi do emancipacije žena i to je jedna globalna priča. Mislim da je tehnologija samo deo toga a stvari u glavi su se promenile. Mislim da ne marimo mnogo, da smo postali sebični i da smo postali užasno površni u smislu odsustva empatije. Toga ima u celom svetu.

Da li smo takvi rođeni ili mislite da nas društvo i okolnosti vremenom iskvare?

- Verujem da se svako rođen suštinski dobar, da je svako dete dobro a da ga okolnosti i situacije u kojima raste formiraju u dobro ili ono što baš i nije dobro.

Sa kakvim osećajem će publika da izađe sa predstave?

- Mislim da će im biti dosta gorko. Da sam ja u publici, ne bih znala šta bih s tim. Ostalo bi to pitanje, "A šta je pametno?" Razotkriti se u svakom smislu i funkcionisati u tom društvu? Da li je društvo spremno za to ili nije? Da li sam ja socijalno prihvatljiv(a) ili ne? I da li želim baš sve da znam o onima koje volim i sa kojima živim? Lično bih volela da znam, jer čini mi se da bih tako lakše. Ali, svi smo različiti i drugačije se nosimo.

Da li mislite da svaki čovek ima delić sebe koji ne želi nikome da pokaže i da dâ?

- Ako to i postoji, on može samo da mu koristi, u svakom smislu. To je ono što je duboko naše, što je naša bit, suština i imamo pravo da ga čuvamo. Samo da ne ugrožavamo druge. Da znamo ako je dobro kako s tim i ako je loše, kako s tim, ali da niko ne pati zbog toga.

Foto:

BDP / Promo

"Crnu kutiju" režirao je Andrej Nosov prema tekstu Ane Đorđević kojoj je saradnik bio Andrej Šepetkovski. Scenograf je Tamara Branković, kostimograf Selen Orb, Kompozitor Draško Adžić, dizajner zvuka Matija Leković, asistent režije Kristina Krspogačin Stajić a organizator Ivana Jovović. Igraju: Ivan Zarić, Ljubinka Klarić, Petar Benčina, Nataša Marković, Nemanja Oliverić, Ivana Nikolić i Miloš Timotijević. Predstava je rađena u koprodukciji "Beoarta" Borisa Miškovića.